

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Józef Iwulski

w sprawie ze skargi B. W.

na bezczynność Sądu Najwyższego w sprawie III SO 1/14,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 22 kwietnia 2014 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

B. W. wniósł pismo z dnia 11 kwietnia 2014 r. nazwane skargą na bezczynność, w którym zarzucił bezczynność polegającą na braku rozpatrzenia do chwili obecnej protestu konstytucyjnego, wniesionego w dniu 13 grudnia 2013 r. przeciwko ważności wyborów uzupełniających do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, przeprowadzonych w dniu 8 września 2013 r. w województwie [...] w okręgu wyborczym nr [...], przez ten sam organ, który ją stwierdził w dniu 28 listopada 2013 r., sygn. akt III SW 2/13 (Dz.U. z dnia 12 grudnia 2013 r., poz. 1529). Skarżący stwierdził, że Sąd Najwyższy nie może unikać podejmowania decyzji, gdyż art. 101 Konstytucji RP z 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483) nałożył na niego obowiązek ponownego rozpatrzenia sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kognicję Sądu Najwyższego w sprawach związanych z wyborami wymienionymi w art. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.) określają przepisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz powołana ustawa Kodeks wyborczy. Rozpatrując sprawy wyborcze Sąd Najwyższy dodatkowo stosuje przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym (art. 242 § 1 Kodeksu wyborczego). Żaden ze wskazanych aktów prawnych nie przewiduje prawa wyborcy wniesienia w sprawie wyborczej skargi na bezczynność. Dlatego skarga wniesiona w niniejszej sprawie podlegała odrzuceniu.

Nadto godzi się zauważyć, że postanowieniem z dnia 4 marca 2014 r., III SO 1/14 Sąd Najwyższy odrzucił pismo B. W. z dnia 13 grudnia 2013 r., nazwane „protestem”.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji.

aw